UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 20. novembra 2009 *

Vo veci C-278/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článkov 68 ES a 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunal de grande instance de Paris (Francúzsko) zo 6. júla 2009 a doručený Súdnemu dvoru 16. júla 2009, ktorý súvisí s konaním:

Olivier Martinez,

Robert Martinez

proti

MGN Ltd,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory C. Toader (spravodajkyňa), sudcovia P. Kūris a L. Bay Larsen,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky,

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 a článku 5 bodu 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú páni O. Martinez a R. Martinez s bydliskom vo Francúzsku na jednej strane a spoločnosť MGN Ltd (ďalej len „MGN“) usadená v Spojenom kráľovstve na strane druhej, o určenie súdu, ktorý má právomoc rozhodovať o žalobe o určenie zodpovednosti, ktorú títo páni podali proti uvedenej spoločnosti.

Právny rámec

3 Článok 61 ES stanovuje:

„S cieľom postupne vytvoriť priestor slobody, bezpečnosti a práva Rada prijme:

…

c) opatrenia v oblasti súdnej spolupráce v občianskoprávnych veciach tak, ako je to stanovené v článku 65 [ES];

…“

4 Článok 2 nariadenia č. 44/2001 stanovuje:

„1. Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

2. Na osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi štátu, na území ktorého majú bydlisko, sa vzťahujú normy právomoci použiteľné na štátnych občanov tohto štátu.“

5 Článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001 stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte:

…

3. vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu, na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody;

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

6 Dňa 28. augusta 2008 pánovia O. Martinez a R. Martinez podali žalobu proti MGN na Tribunal de grande instance de Paris, ktorou sa domáhajú toho, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu škody a príslušné úroky z omeškania. Vo svojej žalobe tvrdia, že žalovaná porušila ich osobné práva tým, že zverejnila informácie a fotografie na internetovej stránke, ktorú spravuje.

7 Spoločnosť MGN podala námietku nepríslušnosti uvedeného súdu tým, že poukázala na článok 2 a článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001. Podľa názoru tejto spoločnosti, keď má skutočnosť, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, za základ tlačovú publikáciu, treba ju chápať tak, že vzniká všade tam, kde je táto publikácia šírená. Preto keď je základom internetová sieť, ktorá je z dôvodu svojich technických vlastností všeobecne prístupná a možno ju prehliadať z každého členského štátu, možno sa domnievať, že ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, ako je skutočnosť vo veci samej, došlo na území jediného členského štátu len vtedy, ak s uvedeným územím existuje dostatočná, podstatná alebo zjavná súvislosť. V prejednávanej veci neexistuje dostatočná súvislosť medzi sporným zverejnením a uvádzanou škodou na francúzskom území.

8 Podľa žalobcov vo veci samej súvislosť s francúzskym územím vyplýva z tej okolnosti, že pán Olivier Martinez je Francúz, že sporné skutkové okolnosti sa odohrali vo Francúzsku, že nevyhnutne zaujímajú francúzsku verejnosť a môžu mať vplyv na toto územie. Dodávajú, že hoci je predmetný článok, ktorý bol šírený na internete, napísaný v angličtine, napriek tomu je ľahko zrozumiteľný pre francúzsku verejnosť.

9 Keďže riešenie otázky vnútroštátneho súdu, ktorý má právomoc rozhodovať o spore, ktorý prejednáva, nevyplýva jasne z ustanovení článku 2 a článku 5 bodu 3 nariadenia

č. 44/2001, Tribunal de grande instance de Paris rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa článok 2 a článok 5 [bod 3] nariadenia č. 44/2001… vykladať tak, že priznávajú právomoc súdu jedného členského štátu rozhodovať o žalobe podanej z dôvodu porušenia osobných práv, ku ktorému mohlo dôjsť zverejnením informácií a/alebo fotografií na internetovej stránke spravovanej v inom členskom štáte spoločnosťou so sídlom v tomto druhom štáte, alebo tiež v ďalšom členskom štáte v každom prípade inom než v prvom členskom štáte:

— buď za jedinej podmienky, že táto internetová stránka môže byť prehliadaná z tohto prvého štátu,

— alebo iba keď medzi skutočnosťou súvisiacou so škodou a územím tohto prvého štátu existuje dostatočná, podstatná alebo zjavná súvislosť, a v tomto druhom prípade, ak táto súvislosť môže vyplývať:

  — z počtu pripojení na spornú stránku z tohto prvého členského štátu, vyjadreného v absolútnej hodnote alebo pomerne vzhľadom na všetky pripojenia na uvedenú stránku,

  — z bydliska, či dokonca zo štátnej príslušnosti osoby podávajúcej žalobu z dôvodu porušenia jej osobných práv, či vo všeobecnosti dotknutých osôb,

— z jazyka, v ktorom je šírená sporná informácia, alebo z akejkoľvek inej skutočnosti, ktorá môže preukázať úmysel správcu tejto stránky obrátiť sa konkrétne na verejnosť tohto prvého štátu,

— z miesta, kde došlo k uvádzaným skutočnostiam a/alebo kde boli vyhotovené fotografické snímky, ktoré boli prípadne uverejnené na internete,

— z iných kritérií[?]“

O právomoci Súdneho dvora

10 V zmysle článku 92 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je zrejmé, že Súdny dvor nemá právomoc prejednávať a rozhodovať o návrhu, alebo ak je zrejmé, že návrh nie je prípustný, Súdny dvor môže bez ďalšieho konania vo veci po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť odôvodneným uznesením.

11 Treba zdôrazniť, že Tribunal de grande instance de Paris vychádza pri podaní svojho prejudiciálneho návrhu z článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Keďže táto zmluva nenadobudla účinnosť, treba konštatovať, že za súčasného stavu práva Spoločenstva treba usúdiť, že návrh bol podaný na základe článkov 68 ES a 234 ES.

12 Z článku 68 ods. 1 ES však vyplýva, že článok 234 ES je uplatniteľný podľa hlavy IV Zmluvy ES, ak vznikne otázka výkladu aktov prijatých inštitúciami Európskeho spoločenstva na základe tejto hlavy vo veci, ktorá je predmetom konania na vnútroštátnom súde, proti rozhodnutiu ktorého nie je prípustný opravný prostriedok vo vnútroštátnom práve.

13 V prejednávanej veci predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je nariadenie č. 44/2001, ktoré bolo prijaté na základe článku 61 písm. c) ES, ktorý sa nachádza v tretej časti Zmluvy v hlave IV. Za týchto okolností je oprávnený požiadať Súdny dvor o výklad tohto nariadenia formou prejudiciálnych otázok len taký vnútroštátny súdny orgán, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva.

14 V danej veci je nesporné, že rozhodnutia o právomoci súdu, ktoré vydá Tribunal de grande instance de Paris v konaní vo veci samej, môžu byť napadnuté opravným prostriedkom podľa vnútroštátneho práva.

15 Keďže návrh Súdnemu dvoru nepredložil vnútroštátny súdny orgán, ktorý spĺňa podmienku uvedenú v článku 68 ods. 1 ES, Súdny dvor nemá právomoc rozhodnúť o výklade nariadenia č. 44/2001.

16 Preto je potrebné použiť článok 92 ods. 1 rokovacieho poriadku a rozhodnúť tak, že Súdny dvor zjavne nemá právomoc rozhodnúť o otázke, ktorú mu predložil Tribunal de grande instance de Paris.

O trovách

17 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) nariadil:

Súdny dvor Európskych spoločenstiev nemá právomoc odpovedať na otázku, ktorú položil Tribunal de grande instance de Paris vo veci C-278/09.

Podpisy